

Sessizliğin Yankısı

– Ayışığı · 14 Eylül 2024



SESSİZLİĞİN YANKISI

yıllar yıllar öncesinden
bir hayalim vardı
meftunu olduğum
gönülden istediğim
düşlerimin baştac
dertlerimin ilacı

yalnızlığımın sisinde
hava puslu kapalı,gönlüm yaralı
ben yine darmadağın
bir garip haldeyim
hummalı,sahici bir sevdanın
hüsrân ikliminde diyetini ödüyorum
terbiye edilmiş gözyaşlarıyla

kim bilir kaç kez yankılandı içimde
mavi bir düşün bastıramayan feryadı

kim bilir kaç kez yeşerdi,kaç kez soldu
saman sarısına dönen umutlarım
kursağımda kaldı yaşama sevincim
kömür siyahı kederler düştü,kar beyaz düşlerime
kabuk bağlamaya başladı kansız yaralarım
yana yana kül oldu enkaz yığınınına dönen yüreğim

yine gece nöbetindeyim
gecede her şey uykuda
bir ben,bir de yıkılan hayallerim uyanık
dünde kalan ziyan olan ömrü
sonbahar kadar yorgun gönlümle
yattığım yerden hasbihâl ediyoruz
yan(ı)lıklarımın zirvesinde
üstünkörü dinliyorum uslanan gönlümü
küsün gözlerim ara sıra dalıyor
yarım kalan,suya düşen,içi kof bir hayale

uzayıp giden demini almış gecede
gönlümün dalgasız denizinde yüzerken
yanılgılardan payıma düşen
ruhumu yaralayan acı bir tecrübe
balyoz etkisi yaratırken kafamda
beni nasıl da kendime getiriyor

çivisi çıkmış,riyakâr dünyada
ruhumu sarmalıyor felçli duygularım
kıymet bilmeyenlere israf ettiğim
bozuk para gibi harcadığım beyhude ömrüm
gece gece gönlümün mahkemesinde yargılanıyor
davacı ben,vefasızlar tanık
iflah olmayan sanık yüreğim susuyor
kendini savunmaya gerek bile duymuyor

müebbet cezamı çektiğim gönül mahzenimde
yadırgadığım hayata alıştırdırken kendimi
düş kırıklıklarını örtmeye çalışan
yeni yetme buruk bir gülümseme peydahlanıyor
mahzun yüzümün avlusunda

farkındalıkla zaman su gibi akıp gidiyor
gece kendinden geçiyor
ben geceden

ey benim asaletli yalnızlığım
ey benim cengâver ruhlu müdanasız yüreğim
üzme bundan sonra kendini yeter
yeter çektiklerin,boşa giden emeklerin
heba etme kalan ömrünü
uyan artık sonu olmayan düş'ten
nedâmet nafîle bu saatten sonra

gamlanma,beni dinle ey divane gönül
bak gün aydı
güneş açtı,evrene ışığını yaydı
hayal ile gerçek arasında
sonsuzluğa bir yıldız kaydı
sitemlerim hiç kimseye değil
yalnız sanaydı

AYLA CERMEN TÜFEKÇİ